

Ja til ekteskapet mellom mann og kvinne

I mai 2007 la Barne- og Likestillingsdepartementet fram høringsnotatet til en felles, kjønnsnøytral ekteskapslov. Etter høringsfristens utløp 1. sept legger departementet siste hånd på lovforslaget i løpet av høsten. Behandling og avstemning i Stortinget vil trolig skje våren 2008.

Dersom en slik ekteskapslov blir vedtatt, vil det få store konsekvenser for fremtidens samfunn. Det finnes gode grunner til å holde fast på at ekteskapet mellom én mann og én kvinne står i en særstilling i forhold til andre samlivsformer.

Her er 7 grunnleggende momenter:

1. Barnas beste

En familie der mor og far er bevisst sitt ansvar, er det optimale utgangspunkt for en naturlig og god oppvekst. Med sine ulikheter som mann og kvinne vil mor og far være viktige identifikasjonspersoner, forbilder og rollemodeller i barnets liv. Barnepsykologien forteller at dette er av stor betydning for utviklingen av barns identitet og selvbilde.

Så langt som mulig bør de biologiske foreldrene også være de personene som er juridisk og sosialt ansvarlig for barna. FNs Barnekonvensjon sier: "Barnet skal ... så langt det er mulig ... [ha] rett til å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem" (Artikkel 7.1).

En ekteskapsforståelse og en lov som åpner for at mor like gjerne kan erstattes med en mann, og at far byttes ut med en kvinne, kan føre til uante konsekvenser for kommende generasjoner.

I Frankrike ble det i 2005 nedsatt en kommisjon av 30 politikere og fagfolk som skulle vurdere landets lovgivning angående ekteskap og familie. Et viktig premiss i kommisjonens arbeid var at barns oppvekst og rettigheter skulle stå i sentrum, og ikke voksnes ønsker og krav. I 2006 konkluderte kommisjonen med at Frankrike ikke bør innføre kjønnsnøytrale ekteskapslover. I Norge er det ikke blitt gjennomført noen tilsvarende utredning med fokus på barna og deres rettigheter.

2. Ikke diskriminerende

Enkjønnet og tokjønnet samliv er vesensforskjellige i muligheten til å få barn. Å skjelne mellom dem er derfor ikke diskriminering, men en velbegrunnet differensiering. Det dreier seg om to helt forskjellige biologiske forhold. Ved at en definerer de ulike samlivsformer forskjellig utifra sin egenart (ekteskap, samboerskap, partnerskap, osv.) gir dette klarhet og grunnlag for respekt og toleranse. Partnerskap gir allerede den samme juridiske beskyttelse og forpliktelse som ekteskap.

Dersom politikerne ønsker å etterkomme krav om adopsjon eller kunstig befruktning i enkjønnede parforhold, kan dette ordnes innenfor andre lover enn ekteskapsloven.

3. Noen konsekvenser

Med en kjønnsnøytral ekteskapslov må lære-bøker, undervisning og eksempler i skole og barnehage endres. Det vil bli lovstridig å favorisere én ekteskapsform fremfor en annen. Mamma-mamma og pappa-pappa blir definert som identisk med mamma-pappa. Dette kan komme til å skape usikkerhet og forvirring hos mange barn og unge.

Kjønnsnøytral ekteskapslov er en sosial konstruksjon som ikke er biologisk begrunnet. Den kolliderer med biologiske fakta, årtuseners erfaring og allmenn fornuft. Mange lærere vil f.eks. ha store vansker med å undervise utifra en slik lov. Ved at loven påtvinges skoler og barnehager vil dette skape vansker og konflikter i mange lokalsamfunn.

På de fleste samfunnsarenaer forstår man nødvendigheten av både mannlige og kvinnelige bidrag. I bedrifter og rundt styrebord har man kjønnskvolter. I skoler og barnehager bestreber man seg på en jevn fordeling av kvinnelige og mannlige lærere. På idrettsarenaer er det kjønnsinndeling. Men i familien, som er samfunnets viktigste arena for modning og utvikling, der mener mange at det er greit med to menn eller to kvinner som foreldre. Hvor er logikken?

4. Politikeres ansvar og mandat

Ekteskapet mellom mann og kvinne har eksistert i tusener av år og er uavhengig av statlige beslutninger. Dypest sett har ikke politikerne autoritet til å omdefinere ekteskapet. Forarbeidet til den nye loven har dessuten vært meget kritikkverdigg. Det er ikke gjennomført en eneste utredning, konferanse eller konsekvensanalyse. Departementets høringsnotat er ensidig og mangelfullt. Utvalget av høringsinstanser er svært skjevt. Høringsperioden er altfor kort.

Politikerne vil med en slik ny lov bidra til en radikal omforming av samfunnets forståelse av familie, ekteskap og samliv. Det åpnes for en utvikling som ingen kjenner konsekvensene av. Noen partier har bundet sine stortingsrepresentanter til å stemme for en kjønnsnøytral ekteskapslov. Men uansett står den enkelte ansvarlig for sin stemmegivning og kan ikke frasi seg ansvaret ved å dekke seg bak partiprogrammet.

5. Tap av samvittighetsfrihet

Selv om Stortinget vedtar en kjønnsnøytral ekteskapslov, vil hundretusener av nordmenn fortsatt mene at ekteskapet pr definisjon er et samliv mellom mann og kvinne. En slik overbevisning kan være biologisk, kulturelt, historisk eller religiøst begrunnet. Av samvittighetsgrunner eller andre årsaker vil mange ikke være i stand til å anerkjenne enkjønnede parforhold som *ekteskap*.

Med en kjønnsnøytral ekteskapslov er det stor fare for at enkeltpersoner og organisasjoner kommer til å møte utstøtelse, sanksjoner, yrkesforbud, tap av statsstøtte o.l. fordi de ikke vil anerkjenne enkjønnede ekteskap. Ønsker egentlig norske politikere et samfunn der man bryter norsk lov hvis man holder fast på at ekteskapet mellom mann og kvinne står i en særstilling blant samlivsformene?

6. Merkelig familiepolitikk

I Norge i dag finnes det 844.000 ekteskap med hundretusener av barn. Det finnes 1.400 registrerte partnerskap med ca 200 barn. Med andre ord: Langt under 1 promille av den voksne befolkning lever i partnerskap, og 0,2 promille av norske barn (1 av 5.000) har foreldre i partnerskap. Er det god familie- og sosialpolitikk at man lar samlivsformen til denne gruppen diktere hele samfunnets lovgivning, forståelse og undervisning angående ekteskap? På hvilke andre områder lar man **unn-takene** legge premissene for samfunnets lovgivning?

7. I pakt med biologien

Enkjønnede og tokjønnede forhold er grunnleggende forskjellige og må derfor defineres ulikt. Ekteskapet er en avtale mellom én mann og én kvinne, mens partnerskap er en avtale mellom to personer av samme kjønn. Et enkjønnet samliv kan ikke frembringe barn og tilhører derfor en annen kategori enn samliv mellom mann og kvinne. Mor-far-barn-relasjonen er biologisk forankret, og den er en naturordning som alle sivilisasjoner er avhengig av for å overleve.

Brosjyren er utgitt av www.JatilEkteskapet.no

Mer info finnes på nettstedet.

Les flere artikler på www.MorFarBarn.no